

Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2025-0732

(mr. dr. S.O.H. Bakkerus, voorzitter, mr. F.H.E. Boerma,
T.I. van Bommel-Scheffer, leden en mr. J. Hadziosmanovic, secretaris)

Datum uitspraak	17 september 2025
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Registratie van de persoonsgegevens van de consument in de interne en externe registers van de bank voor de duur van zes jaar. De bank verdenkt de consument van hypotheek-fraude. De consument heeft dit ontkend en verwijdering van de registraties gevorderd. De commissie is van oordeel dat de bank de registraties niet hoeft te verwijderen en de vordering is afgewezen.

1. Procedure

- 1.1 De commissie beslist volgens haar reglement en op basis van de stukken ingediend door partijen.
- 1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 5 juni 2025. Op de hoorzitting was de consument aanwezig, samen met haar vertegenwoordiger mr. J.N. Rensen, advocaat kantoorhoudende te Den Haag. Mr. [naam 1], collega van mr. Rensen, was aanwezig als toehoorder. De bank werd vertegenwoordigd door mr. B.A.J. Uitman, advocaat en de heer [naam 2] van de afdeling Veiligheidszaken van de bank.
- 1.3 Partijen hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 Op 15 mei 2020 heeft de consument een hypothecaire geldlening (hierna: de hypotheek) van € 210.000,- van de bank gekregen. Daarnaast hield de consument een betaalrekening aan bij de bank.
- 2.2 De consument heeft bij haar hypotheekaanvraag stukken ter onderbouwing van haar inkomen overgelegd. Daaruit volgt dat zij een vast dienstverband had bij werkgever 1 en een tijdelijk dienstverband bij werkgever 2. De begindatum van het tijdelijke dienstverband bij werkgever 2 was 1 maart 2020, en de einddatum 28 februari 2021.

Ter onderbouwing van het tijdelijke dienstverband heeft de consument een werkgeversverklaring en een salarisspecificatie over de maand april 2020 ingediend. Uit de salarisspecificatie volgt dat het inkomen van € 922,15 netto per maand zou worden uitbetaald op de betaalrekening van de consument bij een andere bank.

- 2.3 Het tijdelijke dienstverband van de consument bij werkgever 2 is al eerder dan de afgesproken einddatum, in juli 2020 geëindigd.
- 2.4 Tussen de bank en werkgever 2 bestond een klantrelatie. Deze relatie heeft de bank beëindigd nadat er signalen opkwamen dat werkgever 2 in verband werd gebracht met fraude. In 2022 is werkgever 2 failliet gegaan.
- 2.5 Per brief van 28 november 2024 heeft de bank de consument bericht dat zij een onderzoek is gestart naar de totstandkoming van de hypotheek en de stukken die de consument daarbij had ingediend. Daarbij heeft de bank de consument gevraagd om aanvullende informatie. De consument heeft die (grotendeels) verstrekt. De informatie van de consument was voor de bank aanleiding om aanvullende vragen te stellen over het dienstverband bij werkgever 2. Tussen partijen is hierover verder gecommuniceerd.
- 2.6 Bij brief van 13 februari 2025 heeft de bank de consument te kennen gegeven dat zij de persoonsgegevens van de consument heeft opgenomen in haar Interne Verwijzingsregister (IVR), haar Incidentenregister en het Extern Verwijzingsregister (EVR) van de Stichting Fraudebestrijding Hypotheken (SFH), voor de duur van zes jaar. Als reden heeft de bank aangegeven dat de consument de bank heeft bewogen tot het verstrekken van een hypotheek op basis van valse en misleidende informatie over het opgeven van het tijdelijke dienstverband bij werkgever 2 en het inkomen.
- 2.7 Op 14 februari 2025 heeft de consument bij de bank bezwaar ingediend tegen de registratie van haar persoonsgegevens. Op 4 maart 2025 heeft de bank het bezwaar van de consument definitief afgewezen. De consument heeft vervolgens een klacht ingediend bij Kifid.

De klacht en vordering van de consument

- 2.8 De consument vordert dat de bank de registratie van haar persoonsgegevens in de interne en externe registers verwijdt. De consument voert hiertoe, kort weergegeven, het volgende aan.
- 2.9 De consument heeft ten tijde van de hypotheekaanvraag geen valse of misleidende informatie gegeven. De bank heeft hiertoe ook onvoldoende bewijs geleverd. Het dienstverband dat de consument bij werkgever 2 had was bedoeld om extra inkomen te genereren vanwege haar zwangerschap. Werkgever 2 zorgde voor internationaal en nationaal vervoer van pakketten. In verband met corona was het juist in de logistieke sector ontzettend druk en de vraag naar personeel was explosief gestegen omdat mensen extreem veel gingen bestellen.

- 2.10 De consument kreeg vervolgens onverwacht de mogelijkheid om van een familielid een woning te kopen. Daarvoor heeft zij de hypotheekaanvraag gedaan. De consument heeft voor de hypotheekaanvraag onder andere haar werkgeversverklaring en de loonstrook van werkgever 2 ingediend. Zij heeft verder geen stukken ter onderbouwing van het werk dat ze heeft gedaan voor werkgever 2 omdat: het werk digitaal werd gedaan, zij de laptop waarop ze haar werk heeft gedaan niet langer heeft, en ze in verband met corona thuis werkte en dus niet fysiek op kantoor was. De aard van de werkzaamheden en de manier van werken vereisten niet dat op locatie werd gewerkt. Bovendien is het lang geleden.
- 2.11 Op verzoek van de bank heeft de consument de contactgegevens van het bedrijf verstrekt dat als tussenpersoon bij de hypotheekaanvraag is opgetreden. Dat de bank geen contact heeft opgenomen met dit bedrijf en daardoor onbekend is gebleven met dit bedrijf komt voor rekening van de bank. Ook de omstandigheid dat de consument het tijdelijke dienstverband met werkgever 2 niet op haar recente CV vermeld heeft, betekent niet dat zij niet te goeder trouw heeft gehandeld. Ze heeft enkel besloten om niet al haar bijbanen te vermelden omdat het CV dan te lang wordt.
- 2.12 De registraties zijn in strijd met de relevante wet- en regelgeving en op onjuiste gronden geplaatst. Bovendien zijn de registraties disproportioneel. Zo belemmeren de registraties de consument in het afsluiten van financiële producten en diensten. Ook leiden de registraties mogelijk tot reputatieschade.

Het verweer van de bank

- 2.13 De bank voert verweer tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Inleiding

- 3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank gehouden is de registraties op naam van de consument in de interne en externe registers te verwijderen. Daartoe overweegt de commissie het volgende.

Het juridische kader

- 3.2 De Gebeurtenissenadministratie en het IVR, dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld, vormen het interne waarschuwingssysteem van de bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de bank deel uitmaakt. De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de bank.

In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van de persoonsgegevens van de consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft als gevolg dat de commissie de vordering van de consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR zo begrijpt dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen. De opname van persoonsgegevens in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie is slechts gerechtvaardigd, indien de registraties in overeenstemming zijn met de AVG en de Uitvoeringswet Algemene Verordening Gegevensbescherming (UAVG).

- 3.3 Elke bank houdt verder een Incidentenregister bij. Als zich een incident voordoet, dan wordt dit incident omschreven in het Incidentenregister, waarbij ook de persoonsgegevens van de betrokkene worden vermeld. Alleen medewerkers van de afdeling veiligheidszaken van de bank hebben toegang tot dit register. Toch kan deze registratie een (beperkte) externe werking hebben, omdat deze informatie onder voorwaarden met andere banken kan worden uitgewisseld. De bank kan daarnaast besluiten om andere banken te waarschuwen door de persoonsgegevens van de persoon die bij het incident betrokken was op te nemen in het EVR van SFH, een systeem waar aangesloten banken toegang tot hebben. Medewerkers van andere banken kunnen daardoor achterhalen of er over iemand een melding is opgenomen in het Incidentenregister van een aangesloten bank. Vervolgens kunnen zij de informatie over het incident opvragen bij de bank die de melding heeft opgenomen in haar Incidentenregister.
- 3.4 De registratie van persoonsgegevens in met name het Incidentenregister en het EVR van SFH kan voor de consument verstrekking consequenties hebben. Alle deelnemende verstrekkers van hypothecaire geldleningen kunnen immers door raadpleging van het SFH vaststellen dat sprake is van opname in het Incidentenregister van een andere deelnemer. Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de bank maar ook de andere deelnemende financiële instellingen een hypothecaire geldlening aan de consument zullen weigeren. Tegen deze achtergrond is de commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de bank voor opname van de persoonsgegevens van de consument in de registers.¹
- 3.5 De eisen voor registratie in het Incidentenregister en het EVR van SFH zijn opgenomen in het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021 (hierna: PIFI). Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.

¹ Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, en GC Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormen, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, alsmede voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. Omdat sprake is van verwerking van persoonsgegevens is de AVG van toepassing. De verwerking vindt, gelet op artikel 1.1.1. van het PIFI, zijn grondslag in artikel 6 lid 1 aanhef en onder f AVG. De AVG schrijft onder meer voor dat de opslagperiode tot een strikt minimum wordt beperkt. Dit volgt uit artikel 5 lid 1 sub e en Overweging (39) van de considerans bij de AVG.

- 3.6 In geval van registratie van strafrechtelijke persoonsgegevens is voorts vereist dat er een zwaardere verdenking tegen de consument bestaat dan alleen een redelijk vermoeden van schuld.² Dit betekent dat alleen een verdenking niet genoeg is. Het moet gaan om zodanig concrete feiten en omstandigheden dat zij een als strafbaar feit te kwalificeren bewezen-verklaring in de zin van artikel 350 van het Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een bank moet dus goede redenen hebben om de gegevens te registreren en zij moet dat ook voldoende kunnen onderbouwen.
- 3.7 De Hoge Raad heeft geoordeeld dat bij elke gegevensverwerking moet zijn voldaan aan de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit.³ Dit volgt ook uit de AVG. De commissie toetst in dit kader dan ook of de bank bij de registratie de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit voldoende in acht heeft genomen.⁴ Bij subsidiariteit gaat het erom dat aannemelijk is dat er geen minder zwaar middel is om hetzelfde doel te bereiken. Het doel van de registraties is om de eigen organisatie van de bank en/of andere financiële dienstverleners erop te attenderen dat de consument in het verleden in verband is gebracht met fraude. Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. Het belang van de financiële instelling(en) om opmerkzaam te worden gemaakt op fraude-gerelateerd gedrag van de consument moet zwaarder wegen dan het belang van de consument om zonder belemmeringen aan het financiële verkeer te kunnen deelnemen. Anders gezegd: er dient een redelijke verhouding te bestaan tussen het nadeel dat de consument ondervindt en de legitieme doelen die door de bank worden nagestreefd met de registraties. Ook mag de duur van de registraties niet disproportioneel zijn. De consument die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de bank.
- 3.8 De gegevens in het SFH zijn gekoppeld aan het incident dat in het Incidentenregister staat. Door deze koppeling is de registratie in het Incidentenregister toegestaan zolang de melding in het EVR, en in dit geval het EVR van SFH, is toegestaan.

² HR 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

³ Zie Hoge Raad 9 november 2011, ECLI:NL:HR:2011:BQ8097, rechtsoverweging 3.3.

⁴ Zie artikel 5.2.1 aanhef en onder c van het PIFI.

De beoordeling van de externe registraties

- 3.9 De commissie zal hierna eerst ingaan op de registratie in het EVR. De bank stelt zich op het standpunt dat de consument hypotheekfraude heeft gepleegd door bij de aanvraag voor de hypothecaire geldlening in 2020 opzettelijk het tijdelijke dienstverband met werkgever 2 te figneren met als doel een hypotheek te krijgen die zij anders in verband met overkreditering niet zou hebben verkregen. De bank heeft het vermeende inkomen uit dat dienstverband volledig meegenomen in de beoordeling van de hypotheekaanvraag als zijnde bestendig inkomen en zij heeft de consument op basis daarvan een maximale financiering verstrekt. De consument voert daarentegen aan dat geen sprake is van misleiding, dat zij daadwerkelijk voor werkgever 2 heeft gewerkt maar dat zij na korte tijd geen opdrachten meer kreeg en het dienstverband eindigde.
- 3.10 De commissie overweegt dat het incident waarvoor de persoonsgegevens van de consument zijn geregistreerd, kan worden gekwalificeerd als oplichting (zie artikel 326 van het Wetboek van Strafrecht). Om tot een strafrechtelijke veroordeling te kunnen komen moet aan alle bestanddelen van een delictsomschrijving zijn voldaan. Er moeten oplichtingsmiddelen zijn gebruikt (volgens de bank kort gezegd: het gebruiken van vervalste documenten en geven van een verkeerde voorstelling van zaken) die de bank ertoe hebben gebracht om een lening te verstrekken die zij onder een juiste voorstelling van zaken niet zou hebben verstrekt. Daarbij moet de consument het oogmerk hebben gehad om zichzelf wederrechtelijk te bevoordelen.
- 3.11 De bank heeft haar verdenking dat de consument hypotheekfraude heeft gepleegd, beknopt weergegeven, als volgt onderbouwd.
- De consument kan geen passende verklaring geven over haar werkzaamheden. Hoewel zij aangeeft werkzaamheden vanuit huis verricht te hebben, bestaande uit het digitaliseren van fysieke administratie, die vervolgens weer per post werd verzonden, levert zij geen bewijs aan van haar werkzaamheden;
 - de consument kan geen namen noemen van collega's;
 - de consument kan geen passende verklaring geven over waarom de werkzaamheden kort na verstrekking van de hypothecaire geldlening plotsklaps en zonder nadere aankondiging of toelichting zijn beëindigd;
 - de consument had een kort dienstverband met een salaris dat exact nodig was voor het verkrijgen van de gewenste hypotheek voor de aanschaf van de woning;
 - de consument heeft nooit gewerkt op de locatie van werkgever 2;
 - er is geen schriftelijke arbeidsovereenkomst beschikbaar, terwijl de door de consument verstrekte loonstrook het tegenovergestelde aangeeft;
 - dezelfde feiten en omstandigheden komen voor in meerdere onderzoeken naar werkgever 2 en andere vermeend (oud-) werknemers waarbij ook verdenkingen zijn van hypotheekfraude;
 - het dienstverband is beëindigd per 1 juli 2020, hetgeen zou kunnen betekenen dat de consument met werkgever 2 slechts een arbeidsovereenkomst voor de duur van vier maanden is aangegaan maar dat is zeer ongebruikelijk gelet op de ketenregeling;

- de arbeidsomvang bedraagt volgens de loonstrook 35 uur per maand. Dat is ongebruikelijk en slecht uitvoerbaar;
- het op de loonstrook weergegeven uurloon komt niet terug in een tabel in de vermoedelijk van toepassing zijnde cao;
- het is bijzonder ingewikkeld om met dit uurloon telkens precies op € 1.000,- bruto te komen, zoals de consument heeft verkregen. Dat leidt namelijk tot een bijzonder aantal loonuren per maand. Het lijkt erop dat de consument heeft aangegeven dat ze maandelijks op papier een bedrag van € 1.000,- bruto wenst te verdienen en vervolgens is er terugerekend hoeveel uur dat moet zijn zodat dit op de loonstrook verwerkt kon worden;
- de consument heeft bij een latere aanvraag in 2022 een CV (curriculum vitae) overlegd aan de bank waarop het dienstverband bij werkgever 2 niet is opgenomen;
- de consument heeft advies en bemiddeling voor de hypotheekaanvraag gekregen van [naam bedrijf]. Deze partij is bij de bank onbekend.

3.12 De commissie volgt de bank in haar stellingen. De commissie acht het niet aannemelijk dat sprake is geweest van een dienstbetrekking. De consument heeft de verdenkingen van de bank niet althans onvoldoende ontzenuwd. Zo heeft de consument naast de werkgeversverklaring en de loonstrook geen enkel ander bewijs aangeleverd voor het bestaan van het dienstverband en de uitvoering van de werkzaamheden. Dit in combinatie met de door de bank aangevoerde bijzonderheden op de loonstrook, de toelichtingen over vergelijkbare gevallen en de verdenkingen jegens werkgever 2, maakt dat de bank haar verdenking voldoende heeft onderbouwd.

3.13 Gelet op het vorenstaande komt de commissie tot het oordeel dat een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld bestaat dat de consument hypotheekfraude heeft gepleegd door bij de hypotheekaanvraag de bank willens en wetens een verkeerde voorstelling te geven dat zij een tijdelijk dienstverband bij werkgever 2 had en dat zij hiermee inkomen verdiende. De bank zou de consument bij een juiste voorstelling van zaken niet de gewenste hypotheek hebben verstrekt, omdat anders sprake zou zijn van overkreditering. Voor de commissie is gelet op de stukken in het dossier en de verklaringen ter zitting in voldoende mate komen vast te staan dat de gedragingen van de consument voldoen aan de hiervoor onder 3.6 en 3.10 genoemde maatstaf. Aan de eerste vereisten voor opname in het EVR is daarmee voldaan.

3.14 Vervolgens toetst de commissie of de bank de beginselen van proportionaliteit en subsidiariteit voldoende in acht heeft genomen. Het doel van de registratie is om andere financiële dienstverleners erop te attenderen dat de consument in het verleden in verband is gebracht met fraude. Dat doel is in dit geval in de ogen van de commissie niet op een andere manier te bereiken dan met een vermelding in het externe register. Daarmee is aan het subsidiariteitsvereiste voldaan. Bij proportionaliteit gaat het om de afweging van de belangen over en weer. De commissie is van oordeel dat de registratie in het EVR op zichzelf, dat wil zeggen los van de registratieduur, voldoen aan het proportionaliteitsvereiste. De commissie begrijpt dat deze registratie impact heeft op de consument en dat zij daarvan nadeel zal ondervinden.

Het plegen van hypotheekfraude is echter een ernstig vergrijp. De bank mocht ervan uitgaan dat de financiële informatie die de consument ten behoeve van de aanvraag voor een hypothecaire geldlening bij haar had aangeleverd, volledig was en op waarheid berustte. Dit valt naar het oordeel van de commissie te herleiden tot een fundamentele eis in het maatschappelijk verkeer.⁵

- 3.15 Tegen deze achtergrond heeft de consument naar het oordeel van de commissie te weinig gesteld om de weegschaal in haar voordeel te doen doorslaan. De commissie is, gelet op de gerechtvaardigde belangen van de financiële sector, van oordeel dat ook de registratieduur van zes jaar niet disproportioneel is. Andere banken moeten, zoals de bank heeft aangevoerd, tegen dergelijke gedragingen worden beschermd, zodat de registratie in het EVR en de duur daarvan naar het oordeel van de commissie passend zijn.
- 3.16 Het EVR van SFH is gekoppeld aan het Incidentenregister. Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR van SFH terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. Hierboven is vastgesteld dat de opname van de gegevens in het EVR van SFH terecht en proportioneel is. Dit brengt mee dat deze gegevens in het Incidentenregister kunnen blijven staan.

De beoordeling van de interne registraties

- 3.17 Hiervóór is vastgesteld dat de bank de persoonsgegevens van de consument in het Incidentenregister en het EVR van SFH heeft mogen opnemen, omdat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld als het gaat om hypotheekfraude. Deze vaststelling is, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, voldoende om de registraties en de duur daarvan in de interne registers (de Gebeurtenissenadministratie en het IVR) te handhaven.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

⁵ Zie ook: Rechtbank Oost-Brabant 31 december 2019, ECLI:NL:RBOBR:2019:7589, rechtsoverweging 4.8 en in gelijke zin: GC Kifid nrs. 2020-148, 2020-944, 2021-0472 en 2023-0539.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999

Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Relevante bepalingen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen 2021

2 Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

(...) Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3 Algemeen

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister. In het Incidentenregister worden door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een Incident.

(...)

3.1.2. Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Het Extern Verwijzingsregister bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen.

(...)

3.4.7. Persoonsgegevens worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden verwerkt. In artikel 4.1.1 en 5.2.1 Protocol is dit nader bepaald. Persoonsgegevens worden niet verder verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met de doeleinden waarvoor ze zijn verkregen

4. Incidentenregister

4.1.1. Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren: 'Het geheel aan Verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, van de Financiële Instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; • op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de Financiële Instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de Financiële Instelling behoort, de Financiële Instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; • op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.'

4.1.2. Bij de vastlegging in het Incidentenregister moeten het proportionaliteitsbeginsel en het subsidiariteitsbeginsel in acht worden genomen.

(...)

4.3.1. Indien niet langer aan de voorwaarden van artikel 3.1.1 en 3.4.7 Protocol wordt voldaan draagt de Deelnemer zorg voor verwijdering van dit gegeven uit het Incidentenregister. De Deelnemer doet dit ook op basis van een gehonoreerd verzoek tot wissing van gegevens conform artikel 9.4 Protocol.

4.3.2. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.3.1 Protocol beoordeelt de Deelnemer na afloop van een onderzoek of opname van Persoonsgegevens in het Incidentenregister nog steeds voldoet aan de doelomschrijving van artikel 4.1.1 Protocol en de toets van artikel 4.1.2 Protocol.

4.3.3. Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voor gedaan die opname in het Incidentenregister rechtvaardigt. Ten aanzien van de duur wordt getoetst aan het proportionaliteitsbeginsel.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1.1. Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Extern Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor Veiligheidszaken van de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2.1. De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en onder toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële Instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële Instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klacht wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen.

(...)

5.2.3. In geval sprake is van strafbare feiten zal door of op advies van Veiligheidszaken, daarvan aangifte of klacht worden gedaan, behoudens in de gevallen waarin opsporingsbelangen of andere belangen aan het doen van aangifte of klacht in de weg staan. Veiligheidszaken legt de afweging die zij maakt en de ter zake genomen beslissing om al dan niet over te gaan tot aangifte vast.

Relevante bepalingen uit de AVG

Artikel 5 Beginselen inzake verwerking van persoonsgegevens

1. Persoonsgegevens moeten:

- a) worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene rechtmatig, behoorlijk en transparant is („rechtmatigheid, behoorlijkheid en transparantie”);
- b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt; de verdere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden wordt overeenkomstig artikel 89, lid 1, niet als onverenigbaar met de oorspronkelijke doeleinden beschouwd („doelbinding”);

- c) toereikend zijn, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking”);
 - d) juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd; alle redelijke maatregelen moeten worden genomen om de persoonsgegevens die, gelet op de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, onjuist zijn, onverwijld te wissen of te rectificeren („juistheid”);
 - e) worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen niet langer te identificeren dan voor de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden verwerkt noodzakelijk is; persoonsgegevens mogen voor langere perioden worden opgeslagen voor zover de persoonsgegevens louter met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden worden verwerkt overeenkomstig artikel 89, lid 1, mits de bij deze verordening vereiste passende technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de rechten en vrijheden van de betrokkene te beschermen („opslagbeperking”);
 - f) door het nemen van passende technische of organisatorische maatregelen op een dusdanige manier worden verwerkt dat een passende beveiliging ervan gewaarborgd is, en dat zij onder meer beschermd zijn tegen ongeoorloofde of onrechtmatige verwerking en tegen onopzettelijk verlies, vernietiging of beschadiging („integriteit en vertrouwelijkheid”).
2. De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen („verantwoordingsplicht”).

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

(...)

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10 Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten

Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante bepalingen uit de UAVG

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(...)

2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoefte verwerkt:

(...)

b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.

(...)

4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(...)

b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek; of

c. indien de Autoriteit persoonsgegevens met inachtneming van het vijfde lid een vergunning voor de verwerking heeft verleend.

5. Een vergunning als bedoeld in het vierde lid, onderdeel c, kan slechts worden verleend, indien de verwerking noodzakelijk is met het oog op een zwaarwegend belang van derden en bij de uitvoering is voorzien in zodanige waarborgen dat de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene niet onevenredig wordt geschaad. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Wetboek van Strafrecht

Artikel 326

1 Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen, hetzij door het aannemen van een valse naam of van een valse hoedanigheid, hetzij door listige kunstgrepen, hetzij door een samenweefsel van verdichtsels, iemand beweegt tot de afgifte van enig goed, tot het verlenen van een dienst, tot het ter beschikking stellen van gegevens, tot het aangaan van een schuld of tot het teniet doen van een inschuld, wordt, als schuldig aan oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie.